

Előfizetési árak:

Egy évre . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . 3 frt — kr.
Negyed évre . . . 1 frt 50 kr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Kisvárdai utca 31. szám,
hova a lap szerkesztéséhez
illető közlemények, előfizetési
pénzek is küldendők.

SZENTESI LAP

POLITIKAI ÉS VEGYES TARTALMU KÖZLÖNY.

Hirdetések árát

valamint nyit-terti közleményeket
kiadó-hivatalunk méret szerint olcsón számít.

Egyes példányok kaphatók:
nyomdánkban Stark N. és
Untermüller E. könyvk- és
számokéért 5 kr-ért.
Kéziratok vissza tartatnak.

Megjelenik hetenként háromszor:

vasárnap, szerdán és pénteken
a kora reggeli órákban.

Szerkesztésért felelős:
SIMA FERENCZ.

Lapunk megrendelhető:

a kiadó-hivatalban és lapkihordóink útján
kik az előfizetési pénzeket is felvehetik.

Egyesült erővel

Viszontagságos ezer esztendő viharaiiban a végpusztulástól a nemzeti érényünk mentett meg bennünket, hogy a kellő pillanatban mindig tudtunk egyet-érteni.

Békés időben, vagy apróbb haboruk közepette jogosan hangzott a költő zugoló-dása: „Átok verte meg a magyart, mert az soha együtt nem tart”. De mikor „nagy vihar volt, s feldult berkeinken, enyhe, árnyas rejtek nem maradt”, akkor mégis csak elcsitult a pártviszály, megszűnt a testvér-harcz, s vállat vállhoz vetve, hű bajtársak-ként együtt küzdöttünk a közös ellenség ellen.

Az idők, imhol, újra kerülnek. Akikkel testvérharcot folytattunk tegnap, azokkal egyesülve viaskodunk ma a régi zászló alatt.

Sok keserű kifakadással támadtunk rá még nem régiben is a függetlenségi és 48-as párt Kossuth-frakciójára azért a vesztelésért, melyre a parlamenti életben kárhóztatta magát. Haragudtunk rá, porlekedtünk vele, a nemzet ítélőszéke elé idéztük, soha se másért, mindig csak azért, hogy kardját a rozda marta, nem harczott, hanem részvétlen szemlélője volt annak a küzdelemnek, melyet az anyapárt a kormány ellen hazafias elszántsággal és alkuvást nem ismerő eréllyel folytatott.

Nagy veszély kellett ahhoz, hogy testvéreink a hideg közöny nyúgeiból kibontakozzanak. A közszabadság legféltettebb erősségét, a sajtószabadságot kellett a kormánynak megtámadnia, hogy a Kossuth-párt végre a derekára övezze az ősi fringiót és pihent csapatait a tűzbe vezesse.

De megtette. S nem hiába, hogy hosszú ideig pihent, de ugyan derekasan hozzálat a kemény tusához. Justh Gyula vezetése alatt olyan rohamokat intéz a kormány zsoldos seregére, hogy valóságos lelki gyönyörűség nézni.

Nem akarjuk Justh Gyulát Kossuth Ferencz rovására dicsőíteni, s azért nem is említjük föl azt, hogy a Kossuth-párt ellenzéki szelleme tulajdonképpen akkor buzdult föl, mikor Kossuth Ferencz külföldi uton járt. A földolog, hogy a csatatéren ismét találkozáunk, s egyesült erővel harcrolunk, mintha viszály soha nem dult volna sorainkban.

Jól van ez így. Hátha a sikeres küzdelem ismét összefűzi a testvéri szeretet szét-tépett kötelékeit?

Szívesen osztozunk a Kossuthpárti „Függetlenség” című lap nézetében és vele együtt mi is azt mondjuk: „Csodásan szép béke lenne az, mely ilyen nemes harc tűzében fogant.”

Bíróság az esküdtzék előtt.

— A Szentési Lap sajtópöre. —

Ritka eset az, hogy a rendes bíróság a független szabad polgárokból alakult esküdtzék előtt keresen magának elégtételt, amint történt ez most, midőn a szegedi kir. törvényszék és a szegedi kir. ítélő tábla a temesvári esküdtzék sorompói elé idéztette Pintér Gyulát, a „Szentési Lap” szerkesztőjét.

Még sokkal ritkább eset azonban az — s tudunkkal még nem is fordult elő — hogy az esküdtzék megtagadja a kért elégtételt a rendes bíróságtól, ami megtörtént a szóban-forgó perben.

A legeslegritkább, szinte páratlanul álló eset pedig az, hogy épen ebben a korszakban midőn mindentűt azt tapasztaljuk, hogy a politikai pártszenvédeljéhez néhez ködként ránevezedik az emberek agyára, lángoló gyűlölettel tölti meg sziveik minden idegét s ráborítja szemekre az erkölcsi színvakság homályát — egy radikális ellenzéki hírlapíró, épen politikai vonatkozású perben, fölment oly esküdtzék, melynek tagjai közül egyetlen egy sem tartozik ahhoz a politikai párthoz, amelynek zászlaja alatt a vádolt harcol.

Izlestelen doig lenne fölünk hivalkodni a fölmentő ítélettel, s abból a szegedi kir. törvényszék és a szegedi kir. ítélő tábla erkölcsi reputációjára hátrányos következtetéseket vonni le. Valamint igazságtalanság volna ezt a kétségkívül jelentőségteljes ítéletet általában a bírói tekintély ellen intézett támadásnak minősíteni.

Nem. A bíróságok tekintélyét és tisztességét Magyarországon mindenki érintetlenül fentartani kívánja. Mi is, s bizonyára a temesvári esküdtzék is. De egyet ne feledjenek a bírák, s ez az, hogy a bírói tekintélyt és tisztességet minden támadástól megóvni nem az esküdtzék és nem a büntető törvény van hivatva, hanem maguk a bírák. Ha ők olyan magas piedesztálra emelik az igazságszolgáltatást, a hová nem érnek föl a politikai szenvédelmek hullámai, akkor a köz-tisztelet áttörhetetlen védőbástyái veszik őket körül, s akkor nem férdözhet hozzájuk semmiféle támadás, mert tekintélyük és tisztességük mindenki előtt szent és sérthetetlen marad.

Első sorban ezt jelenti a temesvári esküdtzék fölmentő ítélete. De jelent még egyebet is. Jelenti azt, hogy a polgárok szabadsága és sorsa a legbiztosabb helyen van azoknak a független, szabad polgároknak a kezében, akiket ítéletükben nem a rideg paragrafus, hanem a lelkiismeret vezet. És jelenti azt, hogy Magyarországon a depravált kormányzati rendszer által megmetyelgett és beteggé tett közszellem immár egészségessé lett; s az a mindenható erő, melyet közvéleménynek neveznek, s mely oly sokáig hevert mély zsibbadtságban, lerázta magáról a hatatom békóit és minden befolyástól menten, elfogultság nélkül, az igazság szerint, bátran és szabadon ítél kicsinyek és nagyok fölött.

Igaz, hogy a jelen esetben a védő ékes-

szólásának varázsereje — mely ép úgy hatott az elmékre, mint a szivekre — nagyban befolyásolta az esküdtzék tagjait. De mit ért volna minden ékeszólás, mit ért volna a meggyőződés elragadó heve és az igazság megdönthetetlen logikája, ha az elhangzott szép és nemes szavak fogékony lelkekre nem találtak volna? Ez az, amiért mi mély tisztelettel és hálaival hajlunk meg a temesvári esküdtzék előtt.

A tárgyalás lefolyásáról különben a következő tudósításban számolunk be:

A június 24 én Temesváron tartott esküdtzék tárgyalás anyagát tudvalevően az képezte, hogy Pintér Gyula lapszerkesztő két cikkben heves támadást intézett a szegedi kir. törvényszék és a szegedi kir. ítélőtábla ellen azért, hogy ezek őt állítólag elkövetelt sikkasztás címén vád alá helyezték. Az egyik cikkben azt mondja a cikkíró, hogy a szegedi törvényszék vádhatározata „igazságszolgáltatási botrány”, mert „szemszedetett hazugságokra van alapítva.” A másik cikk pedig a kir. tabiaról — mely a törvényszéki vádhatározatot helybenhagyta — azt mondja, hogy a főispán befolyása alatt avagy felsőbb parancsra cselekedett, minthogy a kérdéses vád tulajdonképpen nem egyéb, mint politikai üldözés stb.

A kir. főügyesség mind a két cikket inkriminálta s az igazságügyminiszter a sajtóper elbírálására a temesvári esküdtzékét delegálta; ahol a pertárgyalása, május 26-ra. tűzött ki, de akkor a vádolt félreértésből nem jelent meg. A tárgyalást mindazonáltal megtartották és vádoltat makacsságból elmarasztalták 4 hónapi fogházra és 500 frt pénzbírságra.

A sajtó eljárási szabályok értelmében azonban ezen makacssági ítélet újabb tárgyalás nélkül nem lévén végrehajtható, az új tárgyalást június 24 re tűzte ki a temesvári törvényszék elnöke.

Pintér Gyula az új tárgyaláson Sima Ferencz országgyűlési képviselével jelent meg, akit védőjének választott.

A tárgyalást Mály István kuriai bíró vezette. Szavazó bírák voltak: dr. Apáthy József és Horváth Jenő. Jegyző Teodorovics J. Közvádló Jakabffy Pal kir. ügyész.

Az esküdtzék a következő tagokból alakult meg: Bertram Nándor, dr. Ficsó Ignác, Dentó Mánó, dr. Berkessy István, Frautman György, dr. Sugar Tódor. Gájer Izsó, Hirsch Ignác, dr. Fái Ignác, dr. Székely Mihály, Haller Antal, Dreksier Adolf.

Az esküdték meghitteltése után a királyi ügyész több rendbeli íromány felolvasását kérte, a melyekkel részint a vádolt előéletét kívánta megismertetni, részint pedig azt akarta bizonyítani, hogy a vádolt méltatlanul támadta meg a szegedi törvényszéket és a királyi tablát, mert a cikkeiben emített vádhatározatokban fölserolt gyanuok valószínűvé teszik, hogy vádolt sikkasztást követett el.

Sima Ferencz védő mielőtt az ügyés. indítványára nyilatkoznék, arra kéri a bíróságot, hogy a sajtó eljárást fűggesse fel addig, míg a sokat emlegetett sikkasztási per jog érvényes bírói ítéletel eldöntetik, mert csak akkor állapítható meg, hogy a vádolt jogosan avagy jogtalanul használta-e a törvényszékkel és a királyi táblával szemben az inkriminált kifejezéseket. Addig, míg ez végérvényesen eldöntve nincs, az esküdték lelkiismeretesen nem mondhatják ki vadlotta a vétkes.

Az ügyész ellenzete a körölem teljesítését. A

2. oldal.

törvényszék visszavonult, a rövid tanácskozás után kimondta, hogy a védő előterjesztésének helyét nem ad; ami ellen a védő semmisségi panaszt jelentett be.

Ezután a védő kijelentette, hogy az ügyész által bemutatott összes irományok fölolvastatásába beleegyeznek. Erre az iratok fölolvastatásába még néhány tanút is kívánt kiballagtatni; mint hogy azonban ezen vallomásokkal oly körülményeket kívánt bizonyítani, amelyek a fölolvastott iratokban már megvilágítást nyertek — a tanukat a törvényszék nem hallgatta ki.

Következett a vádbeszéd. Jakabffy ügyész erősen pózolt. Magas hangon azt akarta elbitetni az esküdtekkel, hogy a vádlott szikasztást követett el. Majd szemére hánytva a vádlottnak azt a vakmerőségét, hogy a bírói tekintélyt és tisztességet — amely szent és sérthetetlen — súlyosan megtámadta. Kérte az esküdtszék, hogy a vádlottra mondják ki a vétkest.

Sima Ferencz azzal kezdte védőbeszédét, hogy most a 14-ik esetben áll esküdtszék előtt. 13-szor vádlott volt, de csak egyszer ítélték el; most, a 14-ik esetben a védő szerepére vállalkozott; s bár nem hivatásos védő, mégis bizik a sikerben, mert meggyőződése szerint igaz ügyet és becsületes et. bert védelmez. Joga lett volna az ügyész által fölmutatott iratok fölolvastatás ellenézni, de azt akarta, hogy az esküdtek lehetőleg tisztá képet nyerjenek a dolog felől és lelkiismeretükben mérlegelhessék, hogy szikaszt-e hát az, aki vádlottként előttük áll. Hogy bebizonyítsa, miszerint az esküdteket semmi tekintetben sem kívánja félrevezetni, kijelenti, hogy a vádlotthoz személyes kötelek fűzik, mert az az ő lapjának szerkesztője és azon kívül régi barátja is. Nem lehetetlen tehát, hogy szóló elfoguitan ítéli meg a dolgot, azért kéri az esküdteket, hogy a legszigorubb mértéket alkalmazzák akkor, midőn fontolóra veszik az ügyész bizonyítékait és véleményét alkotnak maguknak arról, hogy vádlott becsületes ember vagy nem? Szólok régen ismeri a vádlottat, s lelkeben meg van győződve, hogy az szikasztó nem lehet. Ha e részben csak egy parányi kétele volna is, azonnal elhagyná a védői széket, mert szikasztót, mégha a saját édes apja volna is, nem védelmez soha. Pintér Gyula nem is szikasztó, hanem minden ízében ellenzéki ember, aki rettenthetetlen bátorsággal, fardhatatlan figyelemmel, soha nem lankadó buzgósággal, alkut és kíméletet nem ismerő erélylyel lépten nyomon kíséri, üldözi és osztorozza a hatalom kezeletoinek visszaéléseit, tulcsapásait és bűneit, s mit ilyen, türhetlenné vált a hatalom kezdőre nézve, akik vad gyűlöletet táplálnak iránta, s tönkretételére minden eszközt fölhasználnak, ami csak a kezű kögyébe esik. A, Pintér Gyula ellen folytatott vad hajszá esetelésére egy konkrét esetet kíván elmondani, mely világot vet a csongrádmegeyi állapotokra.

Itt az elnök a szónokot félbeszakította, kijelentvén, hogy a sajtóper keretén kívül álló konkrét dolgok elmondását és jelen nem lévő személyek föl említését meg nem engedi.

Sima meghajolt az elnöki kijelentés előtt és megjegyezte, hogy nem fog tehát megtörtént dolgokat elmondani, hanem egy példával illusztrálja a helyzetet. Igen ügyesen elbeszélte aztán mindazt, ami Pintér Gyulával a képviselő választás idejében történt. Elbeszélte Vadnay szereplését és egyéb épületes dolgokat, de mindezt olyan alakba öltöztetve, hogy kifogásolni nem lehetett, mert több ízben ki jelentette, hogy ez csak föltevés, csak egy kigondolt történet, amely nem történt meg sem Csongrádmegeyében, sem Pintér Gyulával. De azért a teremben mindenki jól értette, hogy miről van szó s az esküdtek arcán látható volt a mély hatás, melyet a szónok nagy hévvel elmondott szavai előidéztek. Szép beszédét azzal végezte Sima, hogy kéri védenének fölmentését.

Sima egész beszéde alatt siri csend uralkodott a saulolásig megtelt teremben, minden szem rajta fűgött és ajkáról mohón lesték a szót. A hallgatóság néha nem bírta kiállani, hogy tetszését ne nyilvánítsa, többször végig suhant a termen a helyeslés és eljenzés halk moraja, s az elnök kénytelen volt három ízben is erőlyesen meginteni a hallgatóságot.

Magára a királyi ügyészre is látható hatást tett a fényes védőbeszéd, melynek folyama alatt idegesen izgott-mozgott a helyén. Válaszában már nem használta azt a magas hangot, mely védőbeszédét jelle-

mezte. A szikasztást kevésbé emlegette; inkább azért támogatta a vádlottat és azt igyekezett előtérbe tolni, hogy mekkora szentségtörést követett el a vádlott, mikor a bírói tekintélyt és tisztességet oly példátlan vakmerőséggel meghurcolta.

Vizonyválaszában Sima — ha lehetséges — talán még szebben beszélt, mint előbb. Izról-izre széttagolta és pozdorjává törte az ügyész minden okoskodását és roppant bátással a szemére vetette az ügyésznek, hogy mindig csak atörvényszék becsületét emlegeti, de a magán ember becsületével nem törődik, pedig annak a magán embernek — még ha ellenzéki újságíró is — ép oly drága és szent a becsülete, mint akármelyik bíróságé.

A rendelkezésünkre álló szűk tér nem engedi, hogy bővebben kivonatoljuk a remek beszédet. Legyen elég annyit mondanunk, hogy a teremben nem volt egy lélek se, aki e beszéd frappáns hatása alól kivonhatta volna magát.

Végül az elnök föl hívására még Pintér Gyula szólott rövideb. Védelmére — ugymond — nem szükség többé egy szót sem szólnania. Csupán a királyi ügyésznek szolgál egypár fölvilágosítás és a saját fegyverével győzi le az ügyész urat. Kimutatja azután az ügyész által becsatolt iratokból, hogy jogosan használta az inkriminált kifejezéseket és hogy nemcsak joga, hanem oka is volt rá, annak illusztrálására elbeszéli, hogy mikép bánt vele a törvényszék, s elmondja azt is, hogy a főispán lapjának nemcsak a vádhatározatot, hanem vizsgálati iratokat is kiszolgáltatták közlésre, ami jogosan felkölthette azt a hitet, hogy a főispán — amit különben maga is szeret fitogtatni — ingerenciát gyakorolt az ügyre.

Ezután az elnök tárgyilagosan összegezte a tárgyalás eredményét, s átadta az esküdteknek a kérdéseket

Délután 2 óra tájban visszavonult az esküdtszék, s fél óra múlva kihirdették az eredményt, mely szerint Pintér Gyulát a szegedi törvényszék sérelmére elkövetett rágalmazás vádjá alól 10 szóval 2 ellen, a becsületsértés vádjá alól 6 szóval 6 ellen; továbbá a szegedi ítélő tábla sérelmére elkövetett rágalmazás vádjá alól 9 szóval 3 ellen fölmentette az esküdtszék.

Az egész teremben viharos eljenzés tört ki az ítélet kihirdetése után; s amíg a közönség el nem oszlott, egyre hangzott a lelkesült kiáltás: „éljen Sima Ferencz!”

Egyáltalában hivalkodás nélkül elmondhatjuk, hogy a verdiktnek örültek mindenfél és különösen Sima Ferencz: czel szemben iparkodtak a temesváriak tisztelétüket és rokonszenvüket mindeképen kimutatni.

Országgyűlés.

A csütörtöki ülésen megint csak csak két szónok beszélt, Benyovszky Sándor gróf röviden, Kálmán Károly hosszasan.

Benyovszky Sándor gróf kijelentette, hogy a 48-as párt a negyvennyolczból nem engedhet, inkább engedje a kormány a hatvanhétből. Tizenegy óra tájban felállott Kálmán Károly és beszélt egész az ülés végéig, úgy, hogy a ülés a szokásos szünet nélkül folyt le.

Egész könyvtár tornyosult előtte, s ő biztos helyismerettel turkált e halmazban, s idézgetett, olvasgatott.

Egy szerezcsen miniszterrel kezdte a példalozgatást, a ki imádkozni ment Jeruzsálembe; mert bizony — folytatás — miniszterekre ráfer az imádkozás, kivált azokra, a kikben már csak az imádság tartja a lelket!

Kitört erre az első derűtség, a mi azután végigkísérte az egész beszédet.

Nero császáról mondott ezután egy hosszú históriát. Ugy déltájban, Szilagyi Dezső elnök félbeszakította:

— Figyelmeztetem a képviselő urat, hogy a tárgyhöz még nem közelédtél!

Kálmán erre „közeledni” kezdett a tárgyhöz. Fejtette, hogy a szabad szó első bajnokai az első keresztény apostolok voltak. Ha Szent Pál na a elne újszáró lenne!

Attért ezután a néppárti gyűlésekre, hogy azokat miként üldözi a kormány. Ekkor — 1 óra körül — kapta a második ügyintézetést az elnöktől, a ki kilátásba helyezte, hogy legközelebb megvonja a szót tőle, ha nem marad a tárgynál.

Most kezébe vette Kálmán a törvényjavaslatot s azt egész beszéde végéig le nem tette kezéből. A 15. § nagyon alkalmas volt e czélra, mert abban egész sora van a bűneseteknek felhalmazva. Barabás Béla előtte ült és kikereste neki a cázált

paragrafust a büntető törvénykönyvből. Azt azután ő fölolvasta. Így azután az irigység sem foghatta rá, hogy nem marad a tárgynál!

Mikor ebből kifogyott, egy régebbi interpellációt olvasott föl, a mi eltartott vagy öt perczig. Az elnök megint figyelmeztette, hogy ne térjen el tárgytól, hanem — igéretéhez képest — fejezze be beszédét.

Két óra volt már. Kálmán tehát — egy hatalmas frázissal a 16. § ellen — beszédét befejezte. Az elnök meg az ülést rekesztette be.

A pénteki ülés eseményét Polónyi Géza beszéde képezte. Polónyi tudvalólag a sajtószabadság kérdésében veszedelmes utra tévedt a minap, amivel fölöttébb kellemetlen helyzetet teremtett magának a pártnak is. Szerencsére azonban tévedését maga is belátta, s mostani beszédeivel helyrehozta az elkövetett hibát, és kimutatta a 16. § abszurditását, melyen most már semmi kompromisszum nem segíthet; az egyetlen megoldási mód; annak teljes elejtése. És ezzel a kormányjavaslat alól az utolsó oszlop ledől; annak sorsa meg van pecsételve.

Kimutatta Polónyi, hogy mily veszedelmes az a mézesmadzag, a mit a miniszter a törvényszék kompetenciájával készítet a sajtónak. Ezáltal a sajtó munkái az előzetes letartóztatásnak és a vizsgálati fogságnak vannak kitéve. Kimutatta, hogy a javaslat zürzavaros intézkedései egész új bűntetteket és kihágásokat statuálnak, odáig megy annak abszurditása, hogy lehetséges olyan eset, a mikor a trafiksnét, a ki újságot árul, a nélkül, hogy tudná mi van benne, halálra íhet ítélni.

Hatásosan leplezte le azt a szemfényvesztést, a mit a miniszter üzött akkor, a mikor kimondotta, hogy a törvényszék is sajtóbíróvá válik, mikor sajtóügyekkel foglalkozik.

— Ugyan ne mókásszék a miniszter ur! — szólott. — Hiszen a büntető perrendtartás nem sajtóbírószágot, hanem esküdtbírószágot, hanem esküdtbírószágot rendel illetékes fórumul!

Erdély miniszter nem volt képes a rohamot kiállani. Fölkelt székeből és kiment a teremből.

Pedig most jött a java. Polónyi azokat a fényes beszédeket olvasta föl, a miket tavaly a miniszter ur az esküdtzéki intézmény mellett tartott s melyekben az esküdtzéki bíráskodást sajtóügyekben kardinalis pontnak jelentette ki.

— Hol a miniszter? Vezessék elő a vádlottat! — kiáltották a baloldalon.

A miniszter azonban nem jött elő. Helyette megjelent Chorin Ferencz, a volt előadó.

Polónyi most öt sprosztrofálta.

— Ha mindenki hallgat ő, a ki az 573. §-t megteremtette, nem hallgathat!

Chorin azonban hallgatott.

Hatásosan jellemezte azután Polónyi azt az eljárást, hogy az életleplező törvényvel akarják a lex posterior derogat priori elvénél fogva hatályon kívül helyezni a már megalkotott törvényt. Így körülmények között — fejezte be beszédét, — ő nem tehet mást, mint hogy a törvényjavaslatot el nem fogadja, s csatlakozik Győry Elek határozati javaslatához.

Erőteljes eljenzés zugott fel a baloldalon. Polónyinak ezen beszéde, melyben az érvelés hatalmas logikai láncolata vaseről törte azt az egész javaslatot, az egész vita sorsát eldöntött.

Polónyi beszéde előtt Korniss Ferencz a nyiregyházi törvényszék volt elnöke, hatásosan fejtegette azt a veszedelmes irányszót, a melyet a kormány nemcsak a jelen javaslatnál, hanem egész működésében követ.

A ülés végén a földmívelési és a belügyminiszter válaszolt azon interpellációkra, a miket Komlóssy Ferencz, Várossy Gyula és Polóuyi Géza intéztek hozzájuk. Az utolsó vonatkozott arra a jogtalan rendőri beavatkozásra, a mi az áldozócsütörtöki kvótáellenes népgyűlésen történt. A miniszter elítélte a rendőrtisztviselő eljárását és így a népgyűlés az elégtelt megkapta.

A vulaszokat tudomásul vették.

Helyi és vegyes hírek.

— Óváczló. A lapunk szerkesztője ellen Temesváron lefolyt sajtóper szerencsés kimenetelére nagy örömet okozott pártunk körében. Az oszlopos párttagok közül azok, akiket a mezei munka a tanjákhöz nem köt, pénteken délután összegyűltek az I-50 48-as kör helyiségében, s melegen üdvözölték lapunk szerkesztőjét, aki az nap délután érkezett haza. Majd Sima Ferencz országgyűlési képviselő házához ment az egész társaság, s ott a párt nevében Varga Bénéiamin alelnök talpraesett beszédben üdvözölte a vezért a Pulszky-féle párbaj szerencsés lefolyása alkalmából és a temesvári esküdtzéki tárgyaláson elért fényes sikerért, Sima a szoretetnek és ragaszkodásnak ezen újabb bizonyágaért meghatottan mondott köszönetet pártbíveinek.

— **Bankett a verdikt öröme.** A temervári esküdtsek ítélete, mely'el lapunk szerkesztőjét fölmentette, nemcsak a vádlottat, hanem magukat az esküdtteket is nagy meglepéssel töltötte el. A magyar embernek pedig tudvaleg meg van az a jó szokása, hogy örömeiben áldomásozik. Ennek a szokásnak hódoltak az esküdtsek tőzjái közül tízen, akik egyik előkelő vendégfogóban rögtönzött, bankettre egy díszes kis társaságot gyűjtöttek össze. Az ebéd alatt szép felköszöntőket mondtak a fölmentett szerkesztőre, de kiváltságos a védőre: Sima Ferenc országgyűlési képviselőre, akit a szó szoros értelmében elhalmoztak a rokonszenv tüntető jeleivel.

— **Uradalmi főügyelő kinevezése.** Mint a Szegedi Napló értesül, a Pallavicini hitbizományi uradalom eddigi főügyelője: Basa Kálmán nyugalmába megy és a helyére már ki is nevezte Pallavicini Sándor őrnagyot az új uradalmi inspektort. Novák József eddigi ügyész személyében. Novák József ezen előléptetésével a nagy uradalomban megüresedett az ügyész állás, melyet legközelebb töltenek be.

— **Munkások és gazdák figyelmébe.** A rendőrkapitányság hirdményben figyelmezteti egyfelől a munkásokat, másfelől a gazdákat, hogy a törvény értelmében minden vidéki munkás köteles magát hatóságilag igazolvánnyal ellátni, s ily igazolvány nélkül munkát felfogadni nem szabad. Továbbá a gazdák és munkások a közzétett fentálló megállapodásról kötött szerződéseket, láttaozás végett kötelesek a rendőrségnek bemutatni.

— **Megérdemelt előléptetés.** Az igazságügyminiszter — mint halljuk — Molnár kir. járásbírói irattartást, évek során át kifejtett szorgalmáért egy fizetési osztályra előléptette. Fizetése évenként 100 forinttal emelkedett.

— **Színház.** Lapunk szerkesztője az elmúlt héten távol lévén, a három utóbbi számot külső munkatársaink voltak szívesek összeállítani. Megtörtént azonban rajtuk az a kis hiba, hogy kifeledek a lapból a színházi tudósítást; amiért elnézést kérünk olvasóinktól és a derek színtársulattól, amely minden tekintetben megérdemli, hogy rokonszenvvel foglalkozzunk vele. A jövő számunkban tehát majd helyrehozzuk a mulasztást.

— **Beszűntetett fegyelmi eljárás.** Linczenbold Lajos, ideiglenesen alkalmazott polgári iskolai tanító ellen fegyelmi eljárás volt folyamatban. A közügyminiszer bizottság azonban az eljárást megszüntette.

— **Nincs fizetési pótlék-emelés.** A városi képviselőtestület az árvalári tartalékalap kamataiból, mint az előző években, úgy az idén is 6000 forintot kívánt fordítani a tisztviselők fizetési pótlékára. A belügyminiszter azonban egész indokolatlanul csak 4000 forintot a fölhasznalását engedte meg. A képviselőtestület fölírta a sérelmes intézkedés ellen, megmagyarázván a miniszternek, hogy ez a más zsebére való takarékoskodás egészen fölösleges szűkbség. A főispán ígerte szoronyt nagy jóakarátát a tisztviselőknek és biztatta őket, hogy a méltányos kivánság teljesítését kiesziközi. S hogy mekkora az a híres jóakarát, vagy az a még híresebb befolyás, azt szépen bizonyítja a miniszter leirata, amely újból elutasítja a város kivánságát. E fölött való örömlében a tisztviselők — mint halljuk — hála föliratot intéznek a főispánhoz és köszönetet szavaznak neki a „hatóság” pártfogásért.

— **A vendéglő-épitési pályázat eredménye.** Szombaton déli 12 órakor járt le a szállodaépitési ajánlatok benyújtásának határideje, s mint értesülünk, a következő vállalkozók nyújtották be ajánlataikat:

Neuschloss Ödön és Marcell Budapestről a podozó munkára.

Egger B. és társa-féle vállalat a villamos művek berendezésére.

Vass Lajos és társa Szentesi iparosok az asztalos, lakatos, üveges és mázó munkákra.

Reiner Károly Szegedről az építő munkákra. Ifj. Kovács János és társai az összes munkákra.

Hegedűs Ignác a festés munkákra.

Hirschel Ede és Vaskovits Antal bpesti építősek az összes munkákra.

Pitta Lipót rimaszombati vállalkozó az összes munkákra.

Dobóczy József Szentesi iparos az összes munkákra.

Winkler István és társ. szegedi vállalkozók az összes munkákra.

Jusztus Sándor és fia bpesti a zsalu- és függöny szállításra.

Blau R. szegedi vállalkozó a vízvezeték, csatornázás és bádógos munkákra.

Zaboreczky J. kecskeméti építész az összes munkákra.

A Schleik-féle vasöntő és géppár részvénytársaság a vasneműk szállítására.

A Walsler-féle gép- és tűzoltószert gyár a vasneműk szállítására.

Reiner Márkus Szentesi iparos a bádógos munkákra.

Szabó György bpesti asztalos az asztalos, lakatos, üveges és mázó munkákra.

Budai János szentesi iparos az ács munkákra.

Kruszlicz Péter és Budai János az összes munkákra.

Dósa György szentesi iparos a bádógos munkákra.

Knuth Károly bpesti vállalkozó a csatornázási, szellőztető és fűtési munkákra.

Ehrlich J. és H. bpesti kályhagyárosok a kályhák szállítására.

Prenner János bpesti kártyos a zsaluk és függönyök szállítására.

Ajánlatot tettek továbbá, Raick J. Ferenc — Bode Miksa és társa, — és Mátray Lajos, ezekkel azonban ezek az ajánlatok felbontása után fog kiténi hogy mily munkára pályáztak.

— **Jegyző-választás.** A szentesi kerületi betegsegélyző pénztárnál lemondás folytán megüresedett jegyzői állás, mely évi 60 frt tiszteletdíjjal van egybekötve, pályázat után július hó 4-én fog betölteni, a kérvényeket jul. 3-ig Kálmán Imre iparhatósági biztoshoz lehet benyújtani.

— **Ebmarás.** Csizsár Kálmán 4 éves kis fiút Zsarkó Kuti Sándor kutyája megmaria. A rendőrség elrendelte a veszedelmes állat orvosi megvizsgálását.

— **Sertésvesz a szomszédban.** A rendőrséghez érkezett hivatalos átirat szerint a sertésvesz Szolnokon is föllépett.

— **Táncvizsgalom.** Az iparos-íjak önképző köre aug. 22-én, mint zászlószentelési ünnepélye évfordulója napján, zártkörű táncvizsgalmat rendez.

— **Országos vásár.** Kisteleken július 4-ik és 5-ik napjain lesz az országos vásár.

— **Tanító, a ki gyermeket rabol.** O-Szerbiába Veszvár város szerb lakói nagy izgalomba tartja a következő eset: Egy Pnarov nevű bolgár tanító három társával összebeszélte, hogy az iskolájába járó Veszovits nevű gazdag szerb fiúcskát elrabolják és váltságdíjat követelnek a szülőktől. A dolog meg is történt. Pnarov tanító egy napon kivezette a gyermekeket a mezőre, hogy ott növényeket szedjenek. Egyszerre csak három arnauta-ruhába öltözött rabló rohant elő s a kis Veszovityot erővel magával cipelte. A dolgot a török hatóságnak feljelentették, a mely azonnal elrendelte a rablók üldözését, kiket sikerült is elfogni. Az arnauta ruhába bujt rablók a veszzei tanító három vidéki kollégája volt. A négy jómadarat azonnal elcsukták. A kis Veszovity is sértetlenül került meg.

— **Szivarozó béka.** Valamelyik francia tudós arra a gondolatra jutott, hogy egy béka fejét megfogja, szája szélebe vesszét tett s azután önként kitért szája elé a kis szivarozó. Az állat azonnal elkabult, mozdulatlanul állt s szomforatva végigszívta a szivarozót, melynek füstjét az orra lyukain kifújta. Leírhatatlanul komikus látványt mondják ezt. Tonkingban az ilyen szivarozó békát a társalgási terem asztalára helyezik, hogy a szobát a legyekről megszabadítsák.

— **Családlírtó kubikos.** Rémes gyilkosság-ról ad hírt lapunknak szathmári levelezőnk. Az eszedi lap lecsapolásánál alkalmazott kubikosok közül az egyik az elmúlt éjszaka feleséget, tíz éves leánykáját és csecsemő gyermekét kötéllal ösztökötözte, a sötét éjben levitte őket a Szamoshoz és mind a három boldogulag az iszapos hullámok közé dobtá. A kubikos egy ideig ott állott a parton s bevárta míg mind a három elmerült s azután nyugodtan hazament s lefeküdt. Iszonyu büne azonban kiderült. Tíz éves leánykája ugyanis addig vergődött a vízben, míg a hurkok felszabadultak és a rohanó ár egy sekély helyre sodorta, ahonnan azután partot ért. Visszament a többi munkások közé, akiknek elbeszélte lelketlen apjának tettét. Az anyát és a csecsemő gyermekét még n m találták meg. A családlírtó kubikost a csendőrök megvasalva beszállították a szathmári ügyészség börtönébe.

— **Szolgalelkűség.** Segesvárt jövő hónap 12-én leplezik le Petőfi szobrát, melyre a rendező bizottság udvariasan meghívta a szomszédos vármegyéket is. Mindegyik legnagyobb készséggel megígérte részvételét, csak Nagykovácsilló vármegye jelemtette ki, hogy a leleplezési ünnepen nem vesz részt hivatalosan, mert Petőfi a forradalom költője volt s erre az időre ő már fátolyt borítanak. Ez a határnélküli szolgalelkűség az egész megyét felháborította, de azal vigasztalódnak, hogy a Petőfi-ünnepély a nagykovácsillók nélkül is szép és lélekemelő lesz.

— **Bokharai igazságszolgáltatás.** Az orosz kultúrmisszió egy tagja érdekesen írja le egy

orosz lapban a bokharai szokásokat. A halálbüntetés Bokharában mindennapos mulatság. A jó bokharaiak fejvesztéssel büntetik a gyilkost, a tolvajt, a részegséget s a politikai vétkeket egyaránt. Ebben sorban részesülnek a kikapós menyecskéket is. Nem csoda tehát, hogy a hóhér ilyen nagy szorgalmat következtében Bokharában évenként több száz férfit és nőt jut rövid uton a másvilágra. Az ítéletet a piacféren szokták végrehajtani, hová dobozóval hívják a népet, mint valami mulattató látványosságra. A vészőhelyre érve, az elítélt letérdel és a hóhér megkínálja egy kory vízzel. Ezután a hóhér ujjait az elítélt orrlukaiba dugja, fejét hátra nyomja és egy késsel torkát keresztül vágja. A kivégzett holtteste rendszerint 2 napig a piacféren marad. Őt év előtt még egy másik, nem kevésbé izgatón kivégzési mód volt Bokharában szokások. Az elítélt felvittek a minaret legmagasabb pontjára és onnan ledobták a mélységbe. Egyszeri laposkért levágták a tettes kezét. E kegyetlen, vad szokások nemsokára véget érnek Bokharában, mert az ország rövid idő múlva az oroszok hatalmába kerül, kik utját állják a sok vérengzésnek. A bokharai kereskedők nehezen várják ezt az időt mert nagyon megunták már a zsarnokságot és a ross közbiztonsági állapotokat.

— **Hóbortos folyamodó.** Furcsa folyamodványt küldött vissza a kabinetiroda Hajdumegye alispáni hivatalához. Egy bőzörömfényi ember, K. Tóth Mihály azt ajánlotta fel a királynak, hogy ő 480 kilométer utat hat nap alatt megtesz étlen szomjan, gyalog. A szegény férfi, kiben akkora virtus lakozik, most vigasztalhatlan, hogy a királynak nem kell az ő koplalással egybekött gyaloglása.

Selyem-damasztok 65 krtól. 14 frt 65 krig méterenként — valamint fekete, fehér, színes Henneberg-selyem 35 krtól 14 frt 65 krig méterenként sima, csikos, kokkázott, mintázott, damaszt s. a. t. (mint egy 240 különböző minőség, 3000 sz. a mintázatban s. a. t. a megrendelt áru postabér és vámmentesen a házhoz szállítja mintákat postafordultával küld: Henneberg G. (cs. és k. udvari szállító) selyemgyára Zürichben., Svájcba címzett levelekre 10 kros, levelező lapokra 5 krosbéllyeg ragasztandó. Magyar nyelven irt megrendések pontosan elintéztetnek.

Szerkesztői üzenet.

Szentesi korsósok és fazekasok. Felhasználásuknak szívesen adunk helyet, de a beküldött nevét ismernünk kell.

Nyiltér. *)

E l s ő magyar

gyapjamos és bizományi részvénytársaság
Budapest, V. k. Kárpát-u. 9. sz.
Alapítotott 1888-ban.

A gyapjunyírás közeledtével a t. cz. gyapjutermlők és gyapjukereskedők figyelmét a kitűnő hírnévnek örvendő, gépberendezést és mosási rendszert tekintve, a technika legmagasabb fokán álló

gyapjamos-gyárunkra

rányítjuk. Ezek során át nyert tapasztalatok alapján hazánk gyapjutermlői annak belátására jutottak, hogy nemcsak legelőnyösebb értékesítés, hanem a nyáj kímélése miatt is legcélszerűbb a gyapjut szirban lenyírni és gyári mosás után értékesíteni. A gyárilag mosott gyapjunak — mint felgyártmánynak — nagy kelendőse, nemkülönböztetve kiterjedt összeköttetések és szakismeretünk által gyors és kedvező értékesítésre vagyunk képesítve.

Kimerítő programmal és felvilágosításokkal kívánatra készséggel szolgálunk. Az összes külső ményeket czégnközlő: Budapest-Lipótvárosi pályaudvarhoz kérjük czímeztetni.

Városi irodánkban Neugebauer Gyula urnál (Dohány-utca 1. szám alatt) felvilágosítások szintén szívesen nyújtunk.

3—3 (Utányomás nem díjazatik.)

Henger rovátkolás.

Felhívjuk az érdekelt felek figyelmét azon körülményre, hogy gyári műhelyünkben új henger rovátkoló gépeket (Riffel Maschinen) állítottunk fel, és elvállaljuk a hengerek rovátkolását, a legutányosabb árak mellett, a legrövidebb idő alatt elkészítve.

Back Bernát fia

szegedi gőzmalma és vízvezetéke.

(A rovatban közlöttéért nem vállal felelősséget a Szerk.)

Hirdetmény.

Szentes város tulajdonát képező Széchenyi kerti **nagy épület** — vendéglői czélra — f. évi június hó 30 án d. u. 3 órakor a tanácssteremben tartandó nyilvános árverés mellett — 1898. évi decz. hó 31-éig terjedő időre — haszonbérbe fog kiadatni.

A haszonbérletre vonatkozó feltételek a gazdasági hivatalban alulírottánál — a hivatalos órák alatt betekinthetők.

Kelt Szentesen, 1897. június hó 25-én.

Novobácky Győző,
gazd. tanácsnok.

ELADÓ FÖLD.

Lapistón 38 hold, felsőrétén 10 hold földem' eladó.

Kiss Pál,
pénztárnok.

ELADÓ, VAGY KIADÓ FÖLD.

Demeter Istvánnak a mucsiháti 60 hold földre kedvező feltétel mellett eladó, vagy haszonbérbe kiadó. — Értekezni lehet II. t. 17. szám alatt.

Haszonbérbe kiadó föld.

Z. Lajos Györgynének külső ecseri földje haszonbérbe adandó III. t. 540. sz. 2—3

oooooooooooooooooooooooooooo

Nagy kugliverseny!

Tudatom a nagyérdemű közönséggel, hogy tul a kurzán a delölben ma, vasárnap délután 2 órakor

kugli-verseny

lesz; — ki legtöbbet üt elsőrl hét fából, az nyer egy félig kiszivott szép tajték pipát, második nyeresémy egy dupla fedelű anker ezüst zsebóra, — mely versenyre van szerencsém a kuglit kedvelő urakat a fent nevezett helyre és időben meghívni.

Kitűnő jó hideg borral és sörrel szolgálók.

Tisztelettel:

Borsos Antal,
vendéglős.

oooooooooooooooooooooooooooo

Cséplőgép eladás.

Orosz Mihály Szegvári Zsigethát 72. szám alatti tanyáján egy teljesen jó karban levő 8 lőerejű **cséplőgép** és **lokomobil** van jutányos árban eladó. A venni szándékozók a cséplőt a cséplési idény alatt munkában is megsejmelhetik.

Eladó vagy kiadó föld.

Ózv **GRÁNICZ PÁLNÉ** kistőkei 105 hold tanyaföldje, 2 tanyai épülettel, 4 tagban is eladó, és több évre haszonbérbe kiadó. — Értekezni lehet III. t. 304. szám alatt. 1V2

Értesítés.

Zsoldos Ferencznél 16 pár arató és cséplő részes nyer alkalmazást. A szentesiek előnyben részesülnek vasárnap azaz június 27-en délután 4 óráig. Alkut lehet kötni az üzlet telepen. 2—2

Eladó, vagy kiadó föld.

Czukur Mózesné felsőréti szigetfői tanyaföldje haszonbérbe kiadó, vagy kedvező feltételek mellett eladó. — Értekezhetni lehet a tulajdonossal a huszár-korcsma udvarában.

Hirdetés.

Alírott szíves tudomására hozom a n. é. közönségnek, hogy az I. t. 236. sz. (Kohn Gábor-féle) háznál lévő varrodámban a legújabb divatu himzési előnyomat rendeztem be. Elvállalok minden e szakmába vágó munkák teljesítését, szintugy mindennemű fehérvarrást.

Tanuló leányokat ingyen tanulásra azonnal elfogadok.

Schenk Péterné.

Eladó földbirtok.

A Czibakházi határban P-Homoki állomáshoz 1/4 órányi távolságra eső 192 hold (1200 nsz. öl.) kispusztai birtokom örök áron eladó, a venni szándékozók a tulajdonossal értekezhetnek a Kispusztán.

3—4

Frank Mór.

ATTILA-PERMETEZŐGÉP.

Az „Attila” permetező mindazon bajokat, melyek a szőlősgazdát eléggé bosszantják, elhárítja és pedig az által, hogy a szélkázant egy csavarítás által a pottonyból ki-vehetjük, mi által az egész szerkezet már kezünkben van. Ugy a putnyon, mint a szerkezet tisztán tartható és a legegyszerűbb munkás szétbontja és össze rakja. Soha sem pusztulhat, soha gépész kezébe adni nem kell; mindenki maga bányhat vele. A szórója is páratlan jól szór, valóságos ködöt csinál!

Ára 18 frt.

Szigeti Sándor
Kecskemét.

UGYANITT KITÜNŐ 4—4

biciklik 130 frtért kaphatók.

szobapalló-szaradó

Christoph-féle fénylakk

Christoph-féle fénylakk

Christoph Ferenc
SZOBAPALLÓ-FÉNYLAKK

Lehetővé teszi, hogy a szobák a március alatt is használattassanak, mivel a keletenlen szag és a lassu, ragadó szaradás, mely az olajfestékek és az olajjaguk sajátja, elkorlított. Emellett a használat olyan egyszerű, hogy kiki maga végezheti a mázálást. A palló nedves tárgygal felíordítható, azékkül, hogy elvesztése fényt. Meg kell különböztetni:

színezett szobapalló-fénylakt,
sárgabarnát és mahagonbarnát, mely akár csak az olajfesték föld be a pallót s egyuttal fényt is ad. Ezért egyaránt alkalmazható régi vagy új pallóra. Teljesen beföld minden foltot, korábbi mázálást; van azután

tiszta fénylakt (színezetlen)
új pallókra és parketre, mely csupán fényt ad. Különösen parketre s olajfestékek már bemázolt egészen új pallókra való.

Csak fényt ad, emellegya nem föld el a famoztrát.

Posta somag, körülbelül 3' négyzög mtr. (két középuagságu szobára való) 5 frt 90 kr, vagy 9 fél marka.

A közvetlen megrendések minden városban, ahol rakhiarak vannak, ide küldendők. Mintamázások és prospektusok ingyen és barmenteve küldendők. A bevárásnál tessék jól vigyazni a cségre s a gyári jegyre, mivel ezt a több mint 1850 éve létező gyártmányt sokféle utánzózzak és hamisítják, s sokkal rosszabb, s gyakran a czélnak meg nem felelő minőségben hozak forgalomban.

Christoph Ferencz,
A valódi szobapalló-fénylakk feltalálója és egyedüli gyártója 5V14

Prága, K. Főraktár: Berlin.
Szentesen kapható: Eisler Lajos.
Csongrádon: Bagossy József.
Vásárhelyen: Czipótt R. Ferencz.

GYORSAN ÉS BIZTOSAN ÖL!

Legjobb szer poloskák, bolhák és svábogarak

„Zacherlin”

molylek és egyéb elősdi állatok ellen.

mindenféle kártékony férget és ép azért milliók által keresett és ajánlott. — Ismertető jelei: 1. a lepecsételt üveg; 2. a név „Zacherlin”.

KAPHATÓ:

Szentesen: Dobray Sándor, Fleiszner Izidor, Szépe Károly, Eisler Lajos, Kovács Sándor.

Kunszentmártonban: Kádár József, Bozóky Sándor.